

A 324/2020. (VII. 1.) Korm. rendeletben foglaltak alapján

Javaslat a

„Köhler Julia helytörténeti könyvei, és önéletírása.”

települési/tájegységi/ágazati értéktárba történő felvételéhez

http://konyvtar.mezobereny.hu/download_heafcgi/56884_2_1_Kohler_Julia.jpg

M2B-2023/640
ÉRKEZETT 2023 JAN 17.

Készítette: Benyovszki Mihály

5650. Mezőberény Ady Endre u. 13

Mezőberény 2022. december 25

Aláírás

Mezőberényi Polgármesteri Hivatal			
Iktatószám:	1. 270-1	Melléklet:	db
Érkezett:	2023 JAN 17.		
Előadó:	Utolsó:	Ellátó:	
		M. J.	

A JAVASLATTEVŐ ADATAI

A javaslatot benyújtó személy neve: **Benyovszki Mihály**
5650. Mezőberény Ady Endre u. 13

2. A javaslatot benyújtó személy vagy a kapcsolattartó személy adatai:

Név: **Benyovszki Mihály**

Levelezési cím: **5650. Mezőberény Ady Endre u. 13**

Telefonszám: **+36-20/ 9-572-752**

E-mail cím: **bajusz62@gmail.com**

II.

A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1. A nemzeti érték megnevezése: **„Köhler Júlia helytörténeti könyvei, és önéletírása.”**

2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár és élelmiszergazdaság

☐ egészség és életmód

☐ épített környezet

☐ ipari és műszaki megoldások

☒ **kulturális örökség**

☐ sport

☐ természeti környezet

☐ turizmus

A szakterületi besorolás indokolása: **A könyvek helytörténeti jelentőségük miatt, településünk kulturális öröksége.**

3. A nemzeti érték a magyarországi együtt élő népekhez, az államalkotó tényezőként elismert nemzetiségekhez kapcsolódó érték:

☐ igen

amely nemzetiség:

☒ **nem**

4. A nemzeti érték fellelhetőségének helye.

5. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik

☒ **települési**

☐ tájegységi

☐ ágazati

amely értéktár neve: **Települési Értéktár Mezőberény.**

6. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása.

Köhler Julia tősgyökeres mezőberényi. Városunk lakossága Julika néniként ismerte s emlegette beszélgetéseik során. Már kisgyerekként megélte - 1934-ben született - a II.vh. gyötrelmeit és az azután következő, szinte minden mezőberényi családot érzékenyen érintő málenkij robotot, vagyis a német származásúak (nagyon sok embert elvittek attól függetlenül is, hogy nem közvetlen német, - vagy akár nem is német származású volt) Szovjetunióba való kényszermunkára való elhurcolását. Ő maga nem került bele fiatal kora miatt azonban a család sok tagjához nem volt ilyen kegyes a sors.

Ez a borzasztó esemény késztette arra, hogy összegyűjtse az elhurcolt személyek adatait, fényképeit és egy kiadványban rendszerezve megjelentesse. (A fotók elkészítésében feljavításában Csávás István fényképész volt a segítségére, és a könyv társszerzőjeként van bejegyezve.)

Viszonylag részletes képet kapunk a könyvben szereplőkről. végzettsége, munkahelye, családi állapota a lágerben hol és milyen munkát végzett, az szerzett betegségek stb. Közel 600 név és a hozzá tartozó adatok fotók összegyűjtése óriási feladat volt, azonban becsülettel, óriási akarattal teljesítette és a könyv elkészült.

2007-ben, a málenkij robotból hazatérés 60. évfordulóján jelent meg a 2 kötetes mű, melynek címe:

Köhler Julia - Csávás István: Album Azokról, Akik 1945-1949-ig jóvátételi munkán szenvedtek Mezőberényből I-II.

Köhler Julia világ életében istenhívő, vallásos ember volt. Családjában ezt látta, így az ő élete is ekként zajlott. Életének késői szakaszában (korábban könyvelő volt) 1981-ben jelentkezett az Evangélikus Hittudományi Egyetemre és már nyugdíjasként 1986-ban kapott lelkeszi diplomát. 1991-ben püspöki kérésre Mezőtúron a gyülekezet vezetőjeként szolgált, de a mezőberényi gyülekezet hivatali teendőibe is besegített, hitoktatást vállalt. Mindennapi munkája mellett az egyházmegyei számvevőszék elnökeként is tevékenykedett.

Mezőberényi szolgálatát az I. kerületi Evangélikus Egyházközség keretein belül végezte, így nem állt távol tőle az egyház múltjának megismerése, ismerete. Kötelességének érezte, hogy könyvet írjon szeretett egyházáról, annak tevékenységéről és templomáról.

Így született meg a könyv, az egyházközség megalakulásának 265. évfordulójára 2010-ben, melynek címe:

Köhler Júlia: Történetünk.

Harmadik könyve egy önéletrajzi írás (a szerző szerint: önéletírás). A könyv címe azt sugallja, hogy az írója mögött egy unalmas, mindenféle történéstől mentes élet rejtőzik. helytörténeti jelentősége ezen könyvnek is jelentős, hiszen a szerző életének legnagyobb részét mezőberényiként és Mezőberényben töltötte. A szerzővel történt események, jó és rossz dolgok legnagyobb része városunkhoz köti. A könyv 2014-ben jelent meg melynek címe: **Köhler Julia: Velem nem történt semmi... (önéletírás)**

Három könyv, három féle tartalommal, kényszermunka,... egyház és hit,...önéletrajz.
Mindhárom könyv Julika néni „élete”.

Köhler Julianna egész eddigi munkásságát szem előtt tartva, Mezőberény egyházi közösségéért végzett munkája, magas szintű egyháztörténeti kutatása és példamutató tenni akarása, a városhoz való kötődése alapján Mezőberény Város Önkormányzati Képviselő-testülete a város lakóinak tisztelete és nagyrabecsülése kifejezéséeként „**Mezőberényért**” kitüntető címet 2017. évben Köhler Juliannának adományozta.

A továbbiakban olvashatunk pár cikket, amelyek Köhler Juliáról, a könyveit megemlítve megjelentek.

<https://www.zentrum.hu/hu/2010/09/csavas-istvan-kohler-julia-szerk-album-azokrol-akik-1945-1949-ig-jovatteteli-munkan-szenvedtek-mezoberenybol-i/>

1947 nyarán érkeztek haza az utolsó Mezőberényből szovjet kényszermunkára elhurcoltak. Ennek 50 éves évfordulójára jelent meg a Csávás István és Köhler Julia által összeállított Album, amely csaknem valamennyi málenkij robotra elhurcolt mezőberényi lakost bemutatja.

A korabeli események bemutatását követően a kötet a nevek ábécésorrendjében közli a fényképes életrajzokat. A szövegekből nem csak azt tudhatjuk meg, mivel foglalkoztak ezek az emberek a kényszermunka előtt és után, az elhurcolás alatti és táborbeli élményeikről is olvashatunk. Sok esetben arról számol be a könyv, hogy az egykori kényszermunkások később olyan súlyos betegségekben szenvedtek, melyeket a munkatáborbeli életkörülményekre lehet visszavezetni.

A két kötetben 570 életrajz kap helyet, melyek 570 emberi tragédiáról tudósítanak. A második kötet utolsó részében a táborban készült versek és fotók találhatók.

A kiadvány mögött hatalmas munka van és biztosan elérte azt a célját, hogy valamelyes elégtételt nyújtson a még életben lévő egykori kényszermunkásoknak. A könyv elsősorban a mezőberényieknek érdekes, hiszen ők ismerőseik vagy akár családtagjaik történetét ismerhetik meg segítségével, de mindazoknak ajánljuk, akik szívesen olvasnak tipikus 20. századi magyarországi német sorsokról.

Csávás István – Köhler Julia (szerk.): Album azokról, akik 1945-1949-ig jóvátételi

munkán szenvedtek Mezőberényből I-II.

Mezőberény: Köhler Julia, 2007.

220+347 old.

https://mezobereny.hu/assets/img_feltoltott/files/K%C3%B6hler%20Julianna.pdf

Köhler Juliannát, Julika néniként Mezőberényben nagyon sokan ismerik, a Mezőberényi I. kerületi Evangélikus Egyházközségnek gyermekkorától napjainkig meghatározó tagja. Mezőberényben járt óvodába, egyházi iskolába, majd lánygimnáziumban folytatta tanulmányait. Kitűnő tanulmányi eredménye ellenére nem tanulhatott tovább, dolgozni kezdett. 1955-től a mezőberényi I. kerületi Egyházközség munkatársa 1963-ig végezte az oktatást, és egyéb egyházközségi feladatokat. Időközben felvették a Közgazdaságtudományi Egyetemre, amit édesanyja betegsége miatt abba kellett hagynia. 1970-ben édesanyja halála után a Számviteli Főiskolán üzemgazdász diplomát szerzett.

Dolgozott főkönyvelőként, revizorként, főrevizorként és 1977-től okleveles könyvvizsgáló. 1981-ben jelentkezett az Evangélikus Hittudományi Egyetemre és már nyugdíjasként 1986-ban kapott lelkészi diplomát. 1991-ben püspöki kérésre Mezőtúron a gyülekezet vezetőjeként szolgált, de a mezőberényi gyülekezet hivatali teendőibe is besegített, hitoktatást vállalt. Mindennapi munkája mellett az egyházmegyei számvevőszék elnökeként is tevékenykedett. Életének meghatározó eseménye volt a „málenkij robot”, annak ellenére, hogy kései gyermekként őt 10 évesen nem hurcolták el a Szovjetunióba.

Kezdetektől szíven viselte a településről a „málenkij robotra” elhurcoltak ügyét. 1986 óta évente megszervezi a deportáltak találkozóját. Összefogásával 2004-ben egy bányáslámpás emlékoszlopot emeltek tiszteletükre. Segítségére volt az elhurcoltaknak, családtagjaiknak a kárpótlási kérelmük benyújtásában is. 2007-ben, a málenkij robotból hazatérés 60. évfordulóján jelentek meg „Album Azokról, Akik 1945-1949-ig jóvátételi munkán szenvedtek Mezőberényből I-II.” című könyvei. Az albummal – mondhatjuk – új műfajt teremtett. Névsor szerint gyűjtötte egybe az elhurcoltak fellelhető életrajzi adatait, visszaemlékezéseik is helyet kaptak a könyvben, illetve röviden a további sorsuk alakulásáról is képet kaphatunk. A második kötet végén a lágeréletet megidéző fotókat, verseket is talál az olvasó. Arra is gondja volt, hogy az 560 érintett család polcán ott lehessen ez a különleges „szomorú emlékkönyv”. A rendszerváltás után a kisiskolások hitoktatója lett, majd 1992 novemberétől Mezőberényben végezte a teljes körű lelkeszi teendőket. 1995-ben nagy munkával sikerült meghívnia a világ minden tájáról a több száz német evangélikus, berényi gyökerű elszármazottat a gyülekezet megalakulásának 250. évfordulójára. Az egyházközség megalakulásának 265. évfordulóján, 2010-ben jelent meg „Történetünk” című könyve, melyben az egyházközség történetét dolgozta fel az irattári anyagok és jegyzőkönyvek alapján, emléket állítva kedves gyülekezetének, egyben gazdagítva Mezőberény evangélikus helyismereti anyagbázisát. Saját életútját is könyvbe álmodta, 2014-ben „Velem nem történt semmi” címmel jelent meg önéletrajza.

Azt vallja, hogy könyvei együttesen adnak képet életének minden fontos eseményéről. Mindig fontos volt számára az idősek, fiatalok támogatása, segítése. Közismert a gyülekezeten, családján belüli segítőkészsége, támogatóként való megjelenése, tanulmányok példaértékű támogatása. Számára érték a család, a tudás, a kutatás, a múlt őrzése, értékek átadása. Munkája kiemelkedő jelentőséggel bír a szórványban élő magyarság nemzeti identitásának megőrzésében, hisz 2012-től főszerzője a maros-mezősegi kis- és szórványgyülekezetek évente megrendezett gyermek-hitmélyítő és magyar identitástudat erősítő táborának. Hivatása mellett számos egyéb megbízatást és szolgálatot is vállal. Egyházi íróként is említésre méltó tevékenysége, több lap és kiadvány szerkesztőjeként és társszerzőjeként is dolgozott. A 83. életévébe lépett Köhler Julianna méltatása nem törekedhet a teljességre, kiemelni lehet, ami életében és egyházi szolgálatában felmutatásra érdemes. Életútjának, pályájának legfőbb állomásai magukért beszélnek. Családból hozott hite egész életében segítségére volt.

Ennek is betudhatóan győzte szerepeit, feladatait, tetteikkel, tudással, emberséggel, erővel és kitartással. Soha meg nem ingó hite, Istenhez való hűsége példaértékű.

Köhler Julianna egész eddigi munkásságát szem előtt tartva, Mezőberény egyházi közösségéért végzett munkája, magas szintű egyháztörténeti kutatása és példamutató tenni akarása, a városhoz való kötődése alapján Mezőberény Város Önkormányzati Képviselő-testülete a város lakóinak tisztelete és nagyrabecsülése kifejezéseként **„Mezőberényért” kitüntető címet 2017. évben Köhler Juliannának adományoz.**

Nemcsak Mezőberényben, hanem Mezőtúron is áldással emlegetik a nevét, és szívesen emlékeznek az ott eltöltött idejére, munkásságára.

<https://mezotur.hu/velem-nem-tortent-semmi-emlekezes-kohler-juliara/>

Köhler Juliáról így emlékeznek meg Mezőtúron.

„Igen, baj van a memóriánkkal, elfelejtettük, hogy kik voltunk. Elfelejtettük, hogy angyalok, küldöttek lehetnénk. Elfelejtettük, hogy ki küldött el minket. Elfelejtettük, hogy hová és kihez küldettünk el. Elfelejtettük, hogy mi bízott ránk. Zsebünket, életünket értéktelen kavicsokkal tömjük tele. A sok kis kő súlya lefelé húz minket. A kavicsokkal csak megsérteni, megkövezni tudjuk egymást. Ürítsük ki bátran zsebeinket, szabaduljunk meg a sok begyűjtött kacattól és bővítől. Tárjuk ki üres zsebünket és szívünket. Felszabaduló kezünket nyújtsuk egymás felé. Fedezzük fel az ajándékot egymásban. Nyíljon tágra a szemünk, és csodálkozzunk, gyémánt hegyen állunk, gazdagok vagyunk. Kavicsok helyett drágakővel lephetjük meg egymást. Fecsegés helyett gyógyító beszédre nyílnak ajkunk. Felszabadult kezünket tárjuk az ég felé. Merjünk újra kérni a költővel együtt, mert bizony mindenkor idejük van a zsoltároknak, gyémánt hegyen állunk, szigorú hó, takard el bűneinket, oldozd fel nyelvünket, mennyei világosság, te határtalan kristály.”

Ő, Köhler Julia így „lakozott” közöttünk. Nem csak a saját zsebéből szórta ki a felesleges kavicsokat, de igyekezett a mi zsebünket is kiüríteni. Nem volt neki könnyű dolga, amikor 1991-ben eljött hozzánk Mezőtúrra, egy kicsiny, talán fáradt és reménytelen gyülekezetbe. Nem csak a lelkeket kellett erősítenie, de fizikailag is rendbe kellett szednie a templomot és a parókiát. És az első munkák végeztével segített nekünk a felszabadult kezünket egymás felé nyújtani. Kialakult a kis gyülekezet mindennapi rendje. Istentiszteletek, bibliaórák, szeretetvendégségek, ünnepi alkalmak színesítették testvéri összetartozásunkat. Valóban gyémántokat rejtett el zsebeinkben és szívünkben. Az ő kinyújtott keze nagyon hamar megtalálta az utat az akkor még csak rejtőzködő evangélikusokhoz. Szívvel, lélekkel, de fizikumával is kereste, látogatta a betegeket, időseket. Életre szóló testvériségek, barátságok születtek.

Nem lehet elfelejtenünk azt sem, hogy 3 évvel a rendszerváltás után került hozzánk, amikor az egyházon belül óriási lelkesedéssel indult az iskolák átvétele, a hittanoktatás erősödése. Ő mindebben nagyon nagy felelősséggel, elhivatottsággal és boldogsággal vett részt. Komoly eredményeket ért el a városvezetéssel való jó kapcsolat kialakításában is.

Az ő szolgálati idejére esett a templom felszentelésének 70. és 75. évfordulója (1996 és 2001), melyre sikerült rendbe szednie a templomot, a parókiát és a gyülekezeti házat. Erejét, idejét és tudását nem kímélve összeterelte az elszármazottakat, az elmaradtakat, a megmaradtakat. Oltárterítőket készítettek, meszeltek, takarítottak, kertet rendeztek, ami éppen soron volt. Lambériázták a gyülekezeti termet, villamosították a harangot. Élet költözött a falak közé és Isten igéje újra eljutott a szívünkhöz.

Ő tudta, hogy ki által küldetett. Egész életében a hit volt egyetlen kapaszkodója. 1934-ben született Mezőberényben, és az ő családja is megsínylette a háború utáni évek meghurcoltatását. Bár a közgazdasági egyetemre nem vették fel, mégis világi foglalkozásában könyvelő lett. Könyvelőként ment nyugdíjba 1986-ban. Isten útjai azonban kiszámíthatatlanok - szoktuk mondani. Julika néni, már nyugdíjba vonulása előtt készült a „csendesebb” napokra. 1983-ban (49 évesen!) jelentkezett és felvételt nyert az Evangélikus Teológiai Akadémia, levelező tagozatára. Az élete együtt mozgott a mezőberényi evangélikus gyülekezet életével. Folyamatosan aktív tagja volt a közösségnek.

De nem csak Mezőberényben, az egyházmegyében is vállalt feladatokat. A teherbírása, akarata nem ismert határokat. 1986-ban fejezte be teológiai tanulmányait. Ezzel lehetővé vált, hogy lelkeszi munkát is vállaljon elsősorban Berényben. Mindig oda ment, ahová küldték, ahová küldte őt Isten gondviselő szándéka. Valóban küldött volt, angyal, ahogy Gáncs püspök úr is fogalmazott.

Most is előttem van nyugodt tekintete. Hallom lassan és szépen megfogalmazott gondolatait a szószékről. Hangja nem hatolt a felhők magasságába, de eljutott a szívekhez, akár bánat gyötört, vagy öröm ért. Nem emlékszem hangos, bántó, számon kérő szavakra, talán sose volt dühös. De mindig volt ideje a szolgálatra: biztatást adni, megnyugtatni, együtt sírni, búcsúztatni, örülni a boldogságnak, elismerni a sikert, elfogadni a másik embert.

Az élet úgy hozta, hogy nem volt társa, nem ment férjhez. Nem született gyermeke. Ő úgy fogalmazta meg önéletrajzi írásában, hogy „Velem nem történt semmi”. De ez nem volt egy bánatos megjegyzés. Nem megbékélés volt a sorssal. Egyszerűen elégedett volt az életével, mert végig vele vándorolt Jézus. Sok-sok

embert szeretett, nagyon sokan szerették. Élete utolsó éveiben is szerettei körében volt. És amíg tudott, ő is kereste velük a kapcsolatot.

Ilyen volt Köhler Julia! Köszönjük, hogy közöttünk is voltál 1991-től 2001-ig.

Juhászné Koppány Márta

7. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett.

A rendszerváltásig hosszú éveken keresztül tabu témának számított a magyarországi németek második világháború végén elkezdődött kollektív büntetése. A háború után nehéz évek vártak hazánkban a német kisebbség tagjaira. Az első megpróbáltatást a polgári lakosság szovjet munkatáborokba történő elhurcolása jelentette. (málenkij robot- kis munka) Az elhurcoltak évtizedekig legfeljebb csak szűk családi körben beszéltek az átélt szenvedéseikről, de volt ahol még családon belül sem nagyon beszéltek róla. (A hazatérők meg lettek félemlítve, hogyha beszélnek nagy baj lesz) Én is mindig úgy tudtam, nagyapám fogságba volt- hadifogságba. Mindig azt mondták: "mikor nagyapád fogságba vót..." Később azonban minden kiderült, kiokosodtunk, de akkor már sajnos nagyapám nem élt és más sem a közelemben, akitől kérdezősködni lehetett volna. Minden mezőberényinek ajánlom mindhárom könyv elolvasását, hiszen emlékeink, múltunk, - történelmünk jelzőtáblái. A Települési Értéktárba való felvételt mindenképpen ajánlom a **„Köhler Júlia helytörténeti könyvei és önéletírása.”** c javaslat alapján.

8. A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források)

<https://mezobereny.hu>

<https://mezotur.hu/velem-nem-tortent-semmi-emlekezes-kohler-juliara/>

https://mezobereny.hu/assets/img_feltoltott/files/K%C3%B6hler%20Julianna.pdf

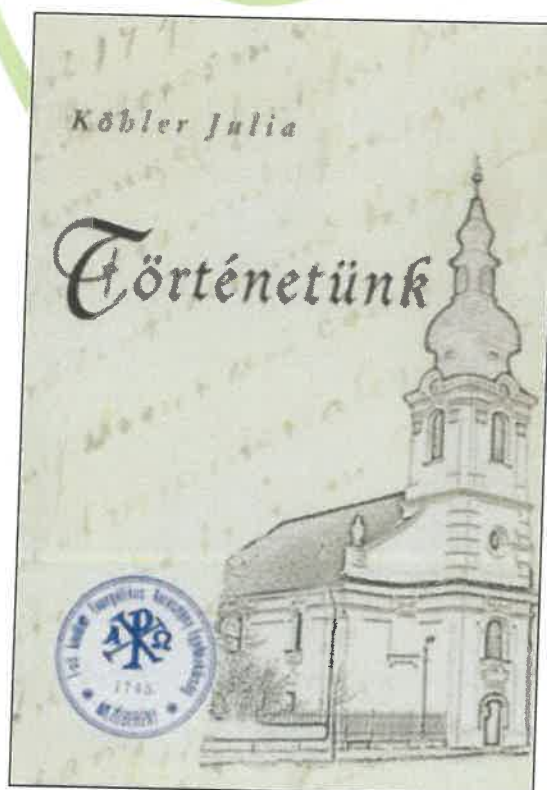
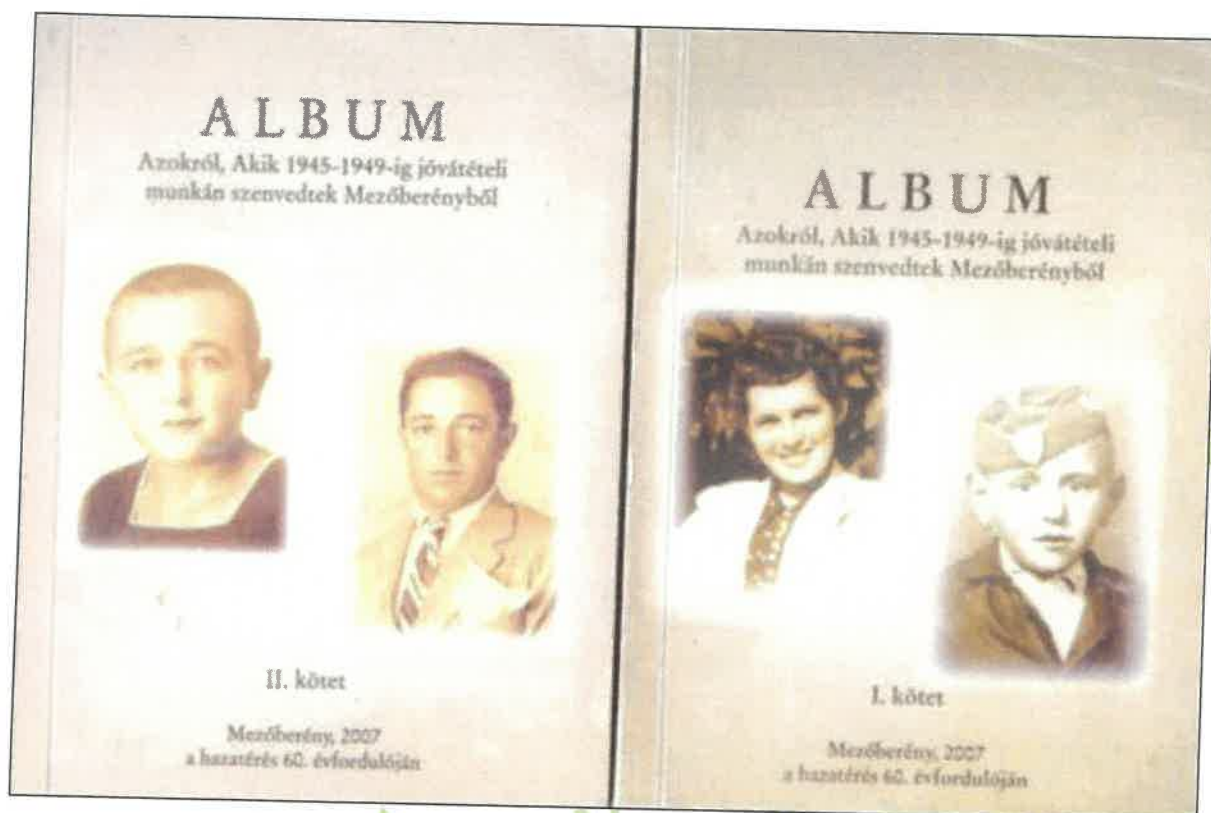
<https://www.zentrum.hu/hu/2010/09/csavas-istvan-kohler-julia-szerk-album-azokrol-akik-1945-1949-ig-jovateteli-munkan-szenvedtek-mezoberenybol-i/>

http://konyvtar.mezobereny.hu/download_hef.cgi/56884_2_1_Kohler_Julia.jpg

9. A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe:

1. Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális-dokumentációja
2. A Htv. 1. § (1) bekezdés m) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek
3. A javaslatban megadott adatok kezelésére, illetve a benyújtott teljes dokumentáció, - ideértve a csatolt dokumentumok, saját készítésű fényképek és filmek felhasználására is - vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat
4. A nem saját készítésű dokumentumok szerepeltetése esetén az adott dokumentum tulajdonosának hozzájáruló nyilatkozata a szabad felhasználásról

1.) Fotómelléklet.

<https://mezobereny.hu/s/hir/4517/Elhunyt-Kohler-Julianna>

Mezőberény Város Önkormányzati Képviselő-testülete megrendülten tudatja mindazokkal, akik ismerték és tisztelték, hogy

elhunyt

KÖHLER JULIANNA

lelkész, hitoktató,

a „Mezőberényért” elismerő cím kitüntetésre

Köhler Julianná, Julika néven Mezőberényben nagyon sokan ismerték. 2017. évben Mezőberény egyházi közösségeért végzett munkája, magas szintű egyháztörténelmi kutatása és példamutató tennivalósága, a városhoz való kötődése alapján Mezőberény Város Önkormányzat Képviselő-testülete a város lakóinak tisztelése és nagyrabecsülése kifejezéséül „Mezőberényért” kitüntető címet adományozott részére.

Életét a tenni akarás jellemezte, melyet életútjáról megelégedéssel és megörökléssel megemlékezünk. Tanulmányait, írásait több kiadványban hagyta hátra az utókor számára.

Közismert volt gyülekezeti és családján belüli segítő-késztsége, a nehéz ügyek támogatójaként való megjelenése. Kézírtlevelű szívén viselte a „málenkij robotna” elhurcoltak ügyét. Összetölggővával 2004-ben egy hányaszlampos emlékoszlopot emelték a deportáltak emlékére és kezdeményezésére szervezésével valósult meg az elhurcoltak évenkénti találkozói. Dolgozott kiskutatóként, hitoktatóként, végzett lelkesítő teendőkkel. Életútjának legfőbb állomása magukért beszélnek, sokoldalú tevékenységeiből csupán kiemelni lehet, hiszen teljességgel átszórni szinte lehetetlen. Családjából hozott hite egész életében segítségére volt, finnek és heudhatóan győzte szerepelt, feladatait tervekkel, tudással, emberséggel, erővel és kitartással teljesíteni. Soha meg nem ígő híre, Istenhez való hűsége példátértékű volt.

Nyugodjék békében, legyen áldott emléke!

Siklósi István

Mezőberény Város polgármestere

A gyászoló család közleménye:

Temetésének részleteiről pontosan rendelkezett. Végakarátát tiszteletben tartva, szűk körben a Német Evangélikus Temetőben helyeztük örök nyugalomra.

A 73. zsoltár 26. versével búcsúztatjuk:

„Ha elenyészik is testem, és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!”

2.) Melléklet.

A Htv. 1. § (1) bekezdés j) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek

3.)MELLÉKLET.

Nyilatkozat.

Alulírott Benyovszki Mihály, hozzájárulok, hogy a Települési Értéktárba való felvételhez elkészített „**Köhler Julia helytörténeti könyvei, és önéletírása.**”c. javaslatban szereplő képeket, adatokat és információkat a Települési Értéktár Bizottság (egyéb értéktárba kerülés esetén az illetékes értéktár bizottság) az ide illő jogszabályok betartásával szabadon felhasználhatja. A képek saját tulajdonú fotók, a nem saját tulajdonú fotóknál és egyéb dokumentumnál a forrás jelölve.

Mezőberény 2022. december 25.

Benyovszki Mihály.

.....
aláírás

Ajánlás

Köhler Julika azokban a vészterhes időkben élt, amikor településünkön minden szörnyűség megtörténhetett. A II. világháború, a berényi zsidó lakosság deportálása. Majd ezt követően a málenkij robot, németek kitelepítése, csehszlovák-magyar lakosságcsere, az osztályidegen kilakoltatott elemek idetelepítése, és a kulákok vagyonekbevétele. A szovjet típusú Rákosi diktatúra a Kádár rendszer és a több évtizedes „szovjet megszállás”. Ezek az események családokat szakítottak szét és tettek tönkre. Nem csak a szeretett családtag eltűnése, elhalálása, hanem a sok éves távollét is nagy terhet és fájdalmat okozott, hiszen szinte minden család érintett volt.

Julika néni a rendszerváltás után fogott bele az adatgyűjtésbe a málenkij robotra elhurcoltak és családtagjaik körében. Német származása és családon belüli érintettségem miatt ez lelkileg nagyon megviselte, de egyben erőt és kitartást is adott könyvei megírásához. Évekig gyűjtögette az adatokat, fotókat, míg végül 2007-ben, a hazatérés 60. évfordulójára kiadásra került. A 2. kötetben közel 600 név van felsorolva, fotóval, személyes adatokkal, hogy ki, melyik táborban volt.

A másik könyve szeretett és hűen követett egyházának történetéről szól, az egyházközség megalakulásának 265. évfordulójára 2010-ben került kiadásra.

A harmadik kötet egy személyes hangú önéletrajz, amit ő „önéletrajz”ként jellemez a könyvében.

Köhler Julia mindhárom írása történelmi, helytörténeti jelentőségű, hiszen Mezőberény múltját és a huszadik század vészterhes időszakának eseményeit tárja fel. „Önéletrajzban” átérezhetjük, hogy mezőberényiként hogyan élte meg ezeket a történelmi eseményeket. A kötetek nagyban hozzájárulnak Mezőberény múltjának megismeréséhez. Ezért is ajánlom a Települési Értéktárba való felvételüket a Benyovszki Mihály által készített „Köhler Júlia helytörténeti könyvei, és önéletrajza.” c. javaslat alapján.

Mezőberény, 2022. december 28.

Cséte Gyula
néprajzos muzeológus